

Moordende ouder krijgt een gezicht

WAT: toneel

GEZELSCHAP: Toneelgroep Amsterdam

REGIE: Simon Stone

MET: o.a. Marieke Heebink, Aus Greidanus jr. en Gaita Jansen

INFO: tga.nl

Het stuk heet nog *Medea*. Dat staat bij aanvang ook met grote letters afgebeeld op een witte wand halverwege het toneel. En het gaat inderdaad over een vrouw die haar kinderen vermoordt. Maar verder heeft het nog maar weinig met de oorspronkelijke Griekse tragedie van Euripides te maken.

Simon Stone, de Australiër die hiermee zijn eerste gastregie bij Toneelgroep Amsterdam aflevert, heeft het stuk ontdaan van zijn mythische proporties (en daarmee de op de loer liggende afstandelijkheid) en het hyperrealistisch gemaakt door er het waargebeurde verhaal van de Amerikaanse Debora Green aan toe te voegen.

Belazerd

We zien een alledaags gezin. Het zouden zomaar je burens in een willekeurige Vinex-wijk kunnen zijn. *Medea* is hier Anna (Marieke Heebink), een voormalig hoofdlaborante, die haar carrière en ambities, zoals zoveel vrouwen, opzij heeft geschoven voor het moederschap. Ze heeft al die tijd haar minder getalenteerde man Lucas (Aus Greidanus jr.) bijgestaan in zijn loopbaan, maar wordt ondanks haar offers door hem belazerd met de veel jongere dochter van de baas. En toen is er kennelijk iets bij haar geknapt.

Het stuk begint als Anna net terugkeert na een opname in een psychiatrische inrichting, omdat ze heeft geprobeerd Lucas te vergiften. Ze denkt met haar

gezinnetje een nieuwe start te kunnen maken, maar komt bedrogen uit. Langzaam zakt ze terug in haar labiliteit. Heebink laat heel knap, en geholpen door de videoprojecties die de kleinste gezichtsuitdrukking registreren, zien hoe deze vrouw haar hele bestaan in ziet storten, zelf langzaam afbrokkelt en, geholpen door drankmisbruik naast medicatie, verandert in een tikkende tijdbom.

Gezicht

Begrijpen kan een gezond denkend mens de gruweldaden van Anna ook na het zien van dit stuk niet. Maar we kunnen het ons, zeker middels het bijna documentaire, indringende theater dat Stone zijn publiek voorschotelt, misschien wel iets beter voorstellen. We oordelen soms misschien wel iets te makkelijk over al die afgrijselijke nieuwsberichten die we voorbij zien komen. Deze *Medea* laat je niet meer los en geeft de moordende ouder een (haast menselijk) gezicht. En het eindbeeld, met die drie hompjes mens in dat hoopje

as, blijft nog lange tijd scherp op het netvlies.

Esther Kleuver

Marieke Heebink maakt moordende moeder bijna menselijk. FOTO SANNE FOTER

